

7.3.2011

B7-0169/2011 }
B7-0170/2011 }
B7-0171/2011 }
B7-0172/2011 }
B7-0173/2011 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 110. cikkének (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

ECR (B7-0169/2011)
S&D (B7-0170/2011)
ALDE (B7-0171/2011)
Verts/ALE (B7-0172/2011)
PPE (B7-0173/2011)

a déli szomszédságról és különösen Líbiáról

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Marietta Giannakou, Hans-Gert Pöttering, Gabriele Albertini, Tunne Kelam, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Lena Kolarska-Bobińska, Elena Băsescu, Michael Gahler, Alf Svensson, Laima Liucija Andriekienė, Inese Vaidere, Vito Bonsignore, Simon Busuttil, Joachim Zeller, Tokia Saïfi, Michèle Striffler, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Vytautas Landsbergis, Salvatore Iacolino, Dominique Vlasto, Alfredo Pallone, Philippe Juvin, Traian Ungureanu, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Roberta Angelilli, Ernst Strasser, Véronique Mathieu, Nadezhda Neynsky, Dominique Baudis,
a PPE képviselőcsoport nevében
Ana Gomes, Véronique De Keyser, Kristian Vigenin, Pier Antonio Panzeri,

RC\860252HU.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 } RC1

**David-Maria Sassoli, Richard Howitt, Roberto Gualtieri, Thijs Berman,
Kader Arif, Juan Fernando López Aguilar, Sylvie Guillaume, María Muñoz
De Urquiza, Pino Arlacchi, Vincent Peillon, Harlem Désir,**

az S&D képviselőcsoport nevében

**Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Sonia Alfano,
Leonidas Donskis, Edward McMillan-Scott, Alexandra Thein, Ramon**

Tremosa i Balcells, Louis Michel, Jelko Kacin,

az ALDE képviselőcsoport nevében

Franziska Katharina Brantner, Hélène Flautre, Margrete Auken, Raül

Romeva i Rueda, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Catherine Grèze,

Yannick Jadot, Nicole Kiil-Nielsen, Bart Staes, Emilie Turunen, Karima

Delli, José Bové, Indrek Tarand, Jean-Paul Besset, François Alfonsi, Heidi

Hautala, Isabelle Durant, Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit,

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Charles Tannock, Timothy Kirkhope,

az ECR képviselőcsoport nevében

Lothar Bisky, Miguel Portas, Marie-Christine Vergiat,

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása on the Southern Neighbourhood, and Libya in particular

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2011. március 1-jei határozatára, amely egyhangúlag felfüggesztette Líbia tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában (UNHRC),
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1970/2011 sz. 2011. február 26-i határozatára,
 - tekintettel a Tanácsnak a ENSZ Emberi Jogi Tanácsának határozatát végrehajtó és a líbiai polgári lakosság ellen elkövetett erőszakos cselekményekért felelős személyek ellen további korlátozó intézkedéseket előíró 2011. február 28-i határozatára,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2011. február 25-én elfogadott S-15/2. számú határozatára,
 - tekintettel az EU–Líbia keretmegállapodásról szóló tárgyalások 2011. február 22-én történt felfüggesztésére,
 - tekintettel az Unió főképviseleje, Catherine Ashton Líbiáról és Észak-Afrikáról szóló közelmúltban tett nyilatkozataira,
 - tekintettel Líbiára vonatkozó korábbi állásfoglalásaira és különösen 2010. június 17-i, a Líbiában történt kivégzésekről szóló állásfoglalására¹, valamint 2011. január 20-i ajánlásaira, amelyek határozottan kifejtik, hogy az EU–Líbia keretmegállapodásról szóló tárgyalások kritikus helyzetet értek el (2010/2268(INI)),
 - tekintettel az 1951. július 28-i genfi egyezményre és az 1967. január 31-i, a menekültek jogállásáról szóló jegyzőkönyvre,
 - tekintettel az Emberek és Népek Jogainak Afrikai Chartájára és az ahhoz csatolt, az Emberek és Népek Jogai Afrikai Bíróságának létrehozásáról szóló jegyzőkönyvre, amelyeket Líbia 1987. március 26-án, illetve 2003. november 19-én ratifikált,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel számos Észak-Afrika és a Közel-Keleti számos arab országában az elmúlt időszak megmozdulásai során az emberek az önkényuralmi rendszerekkel való leszámolást és politikai, gazdasági és szociális reformokat, valamint a mindennapi emberek számára szabadságot, demokráciát és jobb életkörülményeket sürgettek; mivel a tömeges tüntetések számos arab országban megmutatták, hogy a nem demokratikus és önkényuralmi rendszerek nem biztosíthatnak megbízható stabilitást, valamint a demokratikus értékek meghatározó jelentőségűek a gazdasági és politikai partnerségek szempontjából;

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA-PROV(2010)0246.

- B. mivel a líbiai rendszer elleni tiltakozások 2011. február 15-én Bengázi városából indultak ki, majd kiterjedtek az egész országra, többek között al-Beidára, al-Kubára, Darnahra és Az Zintanra, a tiltakozók pedig átvették számos, főként kelet-líbiai város ellenőrzését;
- C. mivel a tiltakozók idáig soha nem látott mértékű erőszak célpontjává váltak, amelyet a tiltakozások erőszakos elfojtására a Kadhafi-rendszer fegyveres erőit, milíciákat, zsoldosokat és külföldről érkezett harcosokat alkalmaztak, a polgári lakosságot többek között géppisztollyal, távcsöves puskával, harci repülőgépekkel és helikopterekkel válogatás nélkül lőtték; mivel ennek következtében a halálos áldozatok száma ugrásszerűen megnövekedett és rengeteg ember sebesült meg illetve került letartóztatásra,
- D. mivel a rezsím líbiai lakosság elleni brutális és erőszakos fellépése nemcsak sok katona dezertálásához, hanem a rezsím képviselőinek lemondásához is vezetett,
- E. mivel az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága szerint Líbiából az utóbbi napokban több mint 200 000 ember menekült el a szomszédos Tunéziába, Egyiptomba és Nigériába, és több százezer további menekült és külföldi vendégmunkás reménytelenül küzd azért, hogy elmenekülhessen a konfliktus elől és elhagyhassa Líbiát; mivel ez humanitárius vészhelyzetet teremtett, az EU részéről gyors reakciót kívánatos,
- F. mivel miután az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa február 25-i 15. rendkívüli ülésén konszenzussal fogadta el határozatát a líbiai emberi jogi helyzetről, elítélve az emberi jogok durva és rendszeres megsértését Líbiában, és hangsúlyozva, hogy az utóbbiak némelyike akár emberiség elleni bűncselekménynek is tekinthető, az ENSZ Közgyűlése 2011. március 2-án úgy határozott, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának ajánlását követve felfüggeszti Líbia tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában,
- G. mivel az ENSZ BT Líbiáról szóló 2011. február 26-i határozatát követően – mely a helyzet vizsgálatát a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalta – a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze 2011. március 3-án Moamar el-Kadhafira és a rezsím képviselőire is kiterjedő vizsgálatot indított az emberiség ellen Líbiában állítólagosan elkövetett bűncselekmények kapcsán; mivel az ENSZ BT 1970. sz. határozata az ország ellen fegyverembargót, Kadhafi családjával és szemben pedig utazási tilalmat vezet be, illetve befagyasztja a család és a rezsím vagyonát, ugyanakkor az ENSZ valamennyi tagállamát felhatalmazza a tiltott katonai felszerelések lefoglalására és megsemmisítésére,
- H. mivel a Tanács 2011. február 28-i határozata további korlátozó – elsősorban vízumtilalomra és a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó – intézkedéseket ír elő a líbiai polgári lakosság ellen elkövetett erőszakos cselekményekért felelős személyek ellen, ekképpen eleget téve az ENSZ BT Líbiáról szóló február 26-i határozatának,
- I. mivel a felkelés kezdete óta a világ számos vezetője ismételtén távozásra szólította fel Kadhafi ezredest,
- J. mivel az Arab Liga 2011. február 22-én felfüggesztette Líbia tagságát, és főttitkáruk 2011. március 3-án kijelentette, hogy amennyiben a harcok folytatódnak Líbiában, úgy a Liga az Afrikai Unióval egyeztetve repüléstilalmi zóna létrehozását támogathatja Líbia felett,

- K. mivel a líbiai Átmeneti Nemzeti Tanács 2011. március 5-i nyilatkozatában azt kéri a nemzetközi közösségtől, hogy „teljesítse a líbiai népnek a további népirtással és az emberiség elleni bűncselekményekkel szembeni védelme iránti kötelezettségét anélkül, hogy Líbia területén sor kerülne bármilyen közvetlen katonai beavatkozásra”,
- L. mivel az EU az EU–Líbia keretmegállapodásról szóló tárgyalásokat és a Líbiával való valamennyi együttműködési szerződést 2011. február 22-i hatállyal felfüggesztette,
- M. mivel az EU elemi érdeke, hogy Észak-Afrika demokratikus, stabil, virágzó és békés térséggé váljon; mivel a közelmúlt líbiai, egyiptomi és tunéziai eseményei rávilágítottak arra, hogy sürgősen szükség van a földközi-tengeri térség felé irányuló uniós külső fellépések felülvizsgálatára,
- N. mivel a 2011. március 11-i, pénteki rendkívüli Európai Tanács várhatóan alaposan elemzi majd a főképviselő és a Bizottság jelentését az uniós eszközök gyors átalakításáról, valamint a főképviselő jelentését az átmenet és az átalakítás folyamatának támogatásáról,
1. kifejezi szolidaritását a líbiai nép és különösen a demokrácia és a rendszerváltás hajtóerejét jelentő líbiai fiatalok iránt, elismeri bátorságukat és elkötelezettségüket, és határozottan támogatja a legitim demokratikus, gazdasági és társadalmi törekvéseiket;
 2. a leghatározottabban elítéli az emberi jogok Líbiában tapasztalható nyilvánvaló és szisztematikus megsértését, és különösen a demokráciát követelő békés tüntetőknek, az újságíróknak és az emberi jogok védelmezőinek a Kadhafi-rezsim általi erőszakos elnyomását; mélyen sajnálja, hogy ez sok emberéletet és számos sérültet követelt; részvétét fejezi ki az áldozatok családjának; elítéli, hogy a rezsim legfőbb képviselői, Muammar el-Kadhafi és fia, Szaif al-Iszlám nyilatkozataikban ellenséges fellépésre buzdítanak a polgári lakossággal szemben;
 3. sürgeti Kadhafi tábornok brutális diktatórikus rezsimjének azonnali megszüntetését, és felszólítja a tábornokot, hogy a további vérontások megelőzése érdekében távozzon posztjáról, és tegye lehetővé a békés politikai átmenetet; felhívja a líbiai hatóságokat, hogy azonnal vessenek véget az erőszaknak, és a líbiai nép jogos elvárásainak megfelelően tegyék lehetővé a helyzet békés rendezését; felhívja a líbiai hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, oldják fel a – többek között az interneten történő – véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását, és biztosítsák a független emberi jogi megfigyelők és a külföldi média számára az országba való azonnali bejutást;
 4. teljes mértékben támogatja az ENSZ BT 1970. sz. határozatát, amely elítéli az emberi jogok durva és rendszeres megsértését Líbiában, felszólít arra, hogy a helyzet vizsgálatát utalják a Nemzetközi Büntetőbíróság elé, valamint az ország ellenében fegyverembargót, Muammar el-Kadhafi családjával szemben pedig utazási tilalmat vezet be, illetve befagyasztja vagyonukat; hangsúlyozza, hogy a civilekkel szembeni támadások elkövetői a nemzetközi jog alapján egyéni büntetőjogi felelősséggel tartoznak, bíróság elé kell állítani őket és nem lehet helye büntetlenségnek; erőteljesen támogatja, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze vizsgálatot indított a Muammar el-Kadhafi és a rezsim emberei által állítólagosan elkövetett, emberiség elleni bűncselekményekkel kapcsolatban;

5. megjegyzi, hogy az EU hajtotta végre elsőként az ENSZ BT által kirótt szankciókat, és hogy az uniós intézkedések külön szankciók kiszabásával tovább is lépnek; üdvözli a belső elnyomásra használható felszerelések Líbiával való kereskedelmének megtiltására irányuló tanácsi határozatot, valamint a vagyonbefagyasztás és a vízumtilalom által érintett személyek listájának kibővítését; kéri a szankciók eredményességének folyamatos értékelését;
6. hangsúlyozza, hogy minden intézkedésnek Líbia teljes vagyonát magában kell foglalnia, beleértve a Líbiai Beruházási Hatóság által kezelt állami befektetési alapokat is; felszólít arra, hogy a vagyonbefagyasztás terjedjen ki az olaj- és gázfeldolgozásból származó bevételekre; felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy hozzák nyilvánosságra a befagyasztott vagyonokkal kapcsolatos részleteket; ezzel összefüggésben üdvözli a további uniós szankciókról, többek között a Kadhafi-rezsimmel kapcsolatban álló líbiai vállalatok vagyonának befagyasztásáról folytatott vitát;
7. üdvözli a Tanács 2011. február 28-i határozatát, amely megtiltotta fegyverek, lőszer és ezekhez kapcsolódó felszerelések Líbiának történő szállítását; e tekintetben felhívja a Tanácsot annak ellenőrzésére, hogy vajon sor került-e az EU fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexének megsértésére, valamint hogy fogadjon el szigorú intézkedéseket annak érdekében, hogy a kódexet valamennyi tagállam maradéktalanul betartsa; felhívja a főképviselőt, hogy vizsgálja meg az embargó légi és vízi KBVP-eszközök alkalmazásával történő végrehajtásának lehetőségét;
8. teljes mértékben támogatja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának arra vonatkozó határozatát, hogy független nemzetközi vizsgálóbizottságot indít Líbiába az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi jogszabályok megsértéseinek kivizsgálása céljából; ugyanígy támogatja az ENSZ Közgyűlésének 2011. március 2-i határozatát, amely felfüggeszti Líbia tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában;
9. kéri az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy tegyenek meg minden intézkedést Kadhafi és rezsimje teljes elszigetelése érdekében, mind nemzeti, mind nemzetközi szinten;
10. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és tagállamainak a líbiai polgári személyek ellen intézett nagyszabású fegyveres támadások megakadályozása érdekében eleget kell tenniük a védelem biztosítása tekintetében fennálló felelősségüknek; rámutat arra, hogy emiatt nem zárhatók ki az ENSZ-chartában biztosított lehetőségek; felkéri a főképviselőt és a tagállamokat, hogy álljanak készen az ENSZ Biztonsági Tanácsának a további intézkedésekre vonatkozó határozatára, beleértve a repülési tilalmi övezet kialakításának lehetőségét is, annak megakadályozása céljából, hogy a rezsim a civil lakosságot vegye célba; hangsúlyozza, hogy az EU és tagállamai által meghozott bármely intézkedésnek meg kell felelnie az ENSZ megbízatásának, és az Arab Ligával és az Afrikai Unióval való egyeztetésen kell alapulnia, a nemzetközi erőfeszítések irányítására bátorítva mindkét szervezetet;
11. kéri az EU-t, hogy alakítson ki kapcsolatokat Líbia Átmeneti Nemzeti Tanácsával annak érdekében, hogy segítse a demokrácia irányába való átmenetet, biztosítva a líbiai társadalom széles körét képviselő személyek bevonását és a nők és a kisebbségek szerepvállalását az átmenet folyamatában, és támogassa az Átmeneti Nemzeti Tanácsot a felszabadított területen annak érdekében, hogy csökkentse a helyi lakosságra nehezedő nyomást, és eleget tegyen az

alapvető humanitárius szükségleteknek, beleértve az orvosi segítségnyújtást is;

12. sürgeti az EU-t, hogy járuljon hozzá a demokratikus reformokhoz és a jogállamiság intézményeinek létrehozásához Líbiában, azáltal, hogy támogatja a szabad média és a független civil társadalmi intézmények kialakítását, különös tekintettel a politikai pártokra, hogy a jövőben demokratikus választásokra kerülhessen sor;
13. mélységes aggodalmának ad hangot a fokozódó humanitárius válság miatt, hiszen az erőszakos cselekmények miatt több mint 200 000 vendégmunkás próbálja elhagyni Líbiát, akik közül sokan a líbiai–tunéziai határon, illetve tunéziai, egyiptomi és nigeri menekülttáborokban rekedtek; felszólítja a jelenlegi és jövőbeli líbiai hatóságokat, hogy biztosítsák a humanitárius szervezeteknek az országba való belépést, és garantálják a humanitárius területen dolgozók biztonságát;
14. arra biztatja a Tanácsot, a Bizottságot és a főképviselőt, hogy bocsássonak rendelkezésre minden szükséges pénzügyi és emberi erőforrást a nagyszabású nemzetközi humanitárius művelet támogatására, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának és egyéb fontos humanitárius szervezeteknek a védelem biztosítása és a szükségét szenvedők számára biztosított sürgősségi segítségnyújtás terén való segítésére; üdvözli a Georgieva biztos és az ECHO által meghozott intézkedéseket és a bevetett pénzügyi forrásokat, valamint az egyes tagállamok által az ezen kihívással való szembenézés érdekében biztosított humanitárius segítségnyújtást; kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy a nemzetközi jogszabályokkal és az európai uniós joggal összhangban a légi és tengeri úton történő szállítással segítsék a migránsok, menedékkérők és a Líbiából elmenekültek országukba való visszajutását, illetve letelepítésüket, valamint az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és az IOM (Nemzetközi Migrációs Szervezet) közös, március 3-i felhívására reagálva részesítsék őket pénzügyi támogatásban;
15. kéri a Bizottságot, hogy az EUMSZ 80. cikkével összhangban biztosítsa, hogy minden szükséges intézkedés – a megfelelő pénzügyi, emberi és technikai erőforrásokat beleértve – álljon rendelkezésre annak biztosítására, hogy az EU megfelelően reagálni tudjon bármifajta tömeges migrációs áramlás esetén;
16. emlékeztet arra, hogy a 2007. évi közös Afrika–EU stratégiában az uniós és afrikai vezetők amellett kötelezték el magukat, hogy olyan intézkedéseket hoznak, amelyek biztosítják, hogy az illegálisan megszerzett vagyona vonatkozóan vizsgálatot indítsanak – beleértve a pénzeszközöket is –, valamint azt, hogy a vagyon visszakerüljön a származási országba; sürgeti a tagállamokat, hogy a befagyasztott vagyon líbiai népek való jövőbeli visszajuttatása érdekében lépjenek fel ennek megfelelően, valamint az ENSZ korrupció elleni egyezményével összhangban; hangsúlyozza, hogy összehangolt európai uniós fellépésre van szükség a Kadhafi család és ismert szövetségeseik által birtokolt, Európában vagy valamely adóparadicsomban működő európai pénzügyi intézményekben található vagyon befagyasztásának végrehajtására, annak biztosítása érdekében, hogy az európai uniós bankok a kellő gondosságra vonatkozó követelményeknek megfelelően járnak el a Líbiából átutalt minden esetleges illegális pénzeszköz tekintetében;
17. hangsúlyozza, hogy a zsoldosok tevékenysége a nemzetközi békére és biztonságra nézve veszélyt jelent és kimeríti az emberiség elleni bűncselekmény fogalmát, ezért azt meg kell

RC\860252HU.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 } RC1

állítani; felszólítja a Tanácsot és a főképviselőt/alelnököt, hogy küldjön egyértelmű figyelmeztetést bármely országnak, amely zsoldosokat, katonákat vagy katonai felszerelést küld a líbiai nép elnyomásának támogatására Kadhafi rendszere számára;

18. üdvözli, hogy a déli szomszédságban és különösen Líbiában történt fejleményekre tekintettel 2011. március 11-ére összehívják az Európai Tanács rendkívüli ülését; kéri a főképviselőt és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki átfogó és következetes stratégiát a Líbiában kialakult helyzetre való humanitárius és politikai válaszadásra;
19. felhívja a főképviselőt, hogy kezdje meg a déli szomszédságot érintő uniós szerepvállalás és támogatás előkészületeit, különös tekintettel a térségben a jogállamiság, a felelősségteljes kormányzás, valamint a stabil, pluralista és békés demokrácia alkotmányos és választásokkal kapcsolatos előfeltételeinek kialakítására; kéri a főképviselőt, hogy teljes mértékben használja ki az EU vonatkozó külső pénzügyi eszközeit;
20. úgy véli, hogy az észak-afrikai és közel-keleti forradalmi változások világossá tették, hogy a térségben az EU pozitív hatása és hosszú távú megbízhatósága azon múlik, hogy képes lesz-e olyan összhangban lévő közös külpolitikát folytatni, amely az értékeken alapszik és egyértelműen a demokratikus erők mellé helyezkedik; ismételten kéri az Európai Uniót, hogy vizsgálja felül a demokrácia és az emberi jogok támogatására vonatkozó politikáját, és a harmadik országokkal való valamennyi megállapodás emberi jogi záradékára vonatkozóan alakítson ki végrehajtási mechanizmust;
21. ismételten kéri, hogy vonják be szorosan az EU által a Líbiában és a földközi-tengeri térség egyéb régióiban kialakult válságra adott választ koordináló munkacsoport munkájába;
22. hangsúlyozza, hogy Líbiában és a régió többi országában zajló eseményekből ismételten arra lehet következtetni, hogy ambiciózusabb, hatékonyabb és erősebb költségvetési háttérrel rendelkező politikákat és eszközöket kell kialakítani, amelyek révén az EU déli szomszédainál a politikai, gazdasági és társadalmi reformokat ösztönözni és támogatni lehet; hangsúlyozza, hogy az európai szomszédságpolitika folyamatban lévő stratégiai felülvizsgálatának tükröznie kell a régióban jelenleg zajló folyamatokat és új, megfelelőbb megoldásokat kell ajánlania a szomszédos népek törekvéseinek megvalósítása érdekében; ragaszkodik ahhoz, hogy az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatakor kezeljék kiemelten az igazságszolgáltatás függetlenségére, az alapvető szabadságjogok, a pluralizmus, a sajtószabadság védelmére és a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó kritériumokat; kéri, hogy az Unió érintett országokra vonatkozó politikáját jobban hangolják össze a többi uniós politikával;
23. úgy véli, hogy az Unió a Mediterrán Térségért feladata, hogy alkalmazkodjon az új korszakhoz és körülményekhez, és mérlegelje az elmúlt időszak eseményeit, tegyen ezekkel kapcsolatban lépéseket, és terjesszen elő tagállamaiban és a régióban – Líbiát is beleértve – a demokrácia, az emberi jogok előmozdítására és a lehetséges reformokra vonatkozóan leginkább alkalmas javaslatokat, hogy erősítse, valamint koherensebbé és hathatósabbá tegye saját szerepét;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió

RC\860252HU.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 } RC1

külső és biztonságpolitikai főképviseelőjének, a tagállamok kormányának és parlamentjének, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és Közgyűlésének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, az Arab Ligának, az Afrikai Uniónak, a Mediterrán Térségért létrejött Uniónak, Líbia szomszédos országai kormányának és parlamentjének, valamint az Átmeneti Nemzeti Tanácsnak.